

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SSA Jolanta Hawyszko

SSO (del.) Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2017 r., na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z odwołania Biura (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o objęcie ubezpieczeniem społecznym

na skutek zażalenia płatnika składek na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Szczecinie VI Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 20 lipca 2017 r., sygn. akt VI U 793/17

postanawia:

uchylić zaskarżone zarządzenie.

SSA Jolanta Hawyszko SSA Anna Polak SSO (del.) Gabriela Horodnicka

-Stelmaszczuk

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 20 lipca 2017 r. Przewodnicząca SSO Agnieszka Klafetka zarządziła zwrot odwołania Biura (...) spółki z o.o.

w S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 23 marca 2017 r., albowiem odwołująca się spółka, mimo pisemnego wezwania, prawidłowo doręzonego w dniu 5 czerwca 2017 r., nie usunęła w ustawowym terminie 7 dni braku formalnego odwołania z dnia 4 maja 2017 r., mianowicie - nie podpisano odwołania i nie wykazano, iż osoba podpisująca odwołanie jest uprawniona do reprezentowania odwołującej się spółki.

W uzasadnieniu wskazano, że zgodnie z art. 477¹⁰ § 1 k.p.c. odwołanie powinno zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji, określenie i zwięzłe uzasadnienie zarzutów i wniosków oraz podpis ubezpieczonego albo jego przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika. Z kolei w myśl art. 130 § 1 i 2 k.p.c. jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia lub uzupełnienia go w terminie tygodniowym. Po bezskutecznym upływie terminu

przewodniczący zwraca pismo stronie. Pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu.

Mając na uwadze fakt, że odwołanie płatnika nie zawiera wszystkich wymogów wskazanych w przytoczonym wyżej przepisie oraz to, że pismo to nie zostało zgodnie z zarządzeniem uzupełnione w terminie, Sąd na podstawie art. 130 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniosła odwołująca się spółka. Zaskarżając rozstrzygnięcie w całości, zarzuciła mu:

- naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść zarządzenia w postaci art. 130 § 1 i 2 k.p.c. poprzez zarządzenie zwrotu odwołania z uwagi na niezachowanie warunków formalnych pisma, podczas gdy odwołanie spełniało wymogi formalne i sprawie można nadać bieg;

- naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść zarządzenia w postaci art. 68 § 2 k.p.c. poprzez zarządzenie zwrotu odwołania z uwagi na niewykonanie wezwania Sądu w przedmiocie złożenia odpisu KRS spółki i podpisania odwołania przez osoby uprawnione, podczas gdy odwołanie zostało podpisane przez Prezesa Zarządu M. M. i strona nie ma obowiązku przedkładania odpisu KRS.

W uzasadnieniu strona skarżąca podniosła, że w świetle art. 68 § 2 k.p.c. przepisu § 1 (niniejszego przepisu) nie stosuje się, gdy stwierdzenie umocowania przez sąd jest możliwe na podstawie wykazu lub innego rejestru, do którego sąd ma dostęp drogą elektroniczną. Kodeks postępowania cywilnego nie określa bliżej pojęcia warunków formalnych, niespełnienie których uzasadnia ich usunięcie w trybie określonym w art. 130 k.p.c. Skarżąca wskazała, iż w doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że przez braki formalne, możliwe do usunięcia w omawianym trybie, rozumiane są wymagania ogólne pism procesowych określone w art. 126-129 k.p.c.

i warunki ustanowione dla poszczególnych rodzajów pism. Chodzi zatem

o naruszenie warunków formalnych pisma procesowego. Do nich należy brak oznaczenia sądu, do którego pismo miało być skierowane, niewskazanie imienia

i nazwiska lub nazwy stron, ich przedstawicieli ustawowych lub pełnomocników, brak oznaczenia rodzaju pisma, brak wymienionych załączników lub brak podpisu. Artykuł 130 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. znajdzie zastosowanie tylko do pisma, które bez poprawienia lub uzupełnienia nie nadaje się do wykorzystania przy zachowaniu reguł postępowania. Z uwagi na to, że odwołanie zostało podpisane przez osobę umocowaną do działania w imieniu spółki, odwołanie mogło otrzymać prawidłowy bieg. W ocenie skarżącej wzywaniu jej do przedstawienia odpisu z właściwego rejestru było nieuzasadnione. Skarżąca podniosła, iż przedmiotowej sprawie nie można pozbawiać strony ochrony swoich praw, jeżeli pismo spełniało wymogi formalne i możliwe było nadanie sprawie prawidłowego biegu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się uzasadnione i skutkowało wydaniem przez Sąd Apelacyjny orzeczenia o charakterze kasatoryjnym.

W pierwszej kolejności Sąd Apelacyjny wskazuje, że zgodnie z treścią art. 126 § 1 pkt 4 k.p.c., każde pismo procesowe, a więc również odwołanie od decyzji organu rentowego, powinno zawierać podpis strony albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika.

W przedmiotowej sprawie skarżąca, w imieniu której działała M. M., pismem z dnia 26 kwietnia 2017 r. wniosła odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 23 marca 2017 r. Pismo zostało podpisane wprawdzie w sposób nieczytelny, jednakże przez osobę umocowaną do działania w imieniu spółki. M. M. pełni bowiem funkcję Prezesa Zarządu odwołującej się spółki. Razem z odwołaniem organ rentowy nadesłał akta rentowe, które umożliwiły Sądowi weryfikację przepisu (np. k. 43 verte akt rentowych). Sąd dysponując bowiem innymi dokumentami podpisanymi w identyczny sposób przez M. M. mógł stwierdzić czy złożony na odwołaniu podpis istnieje w formie zwykle używanej

przez sygnatariusza (zob. m.in. postanowienia: z dnia 17 sierpnia 2000 r., II CKN 894/00, postanowienie SN z dnia 26 listopada 2014 r. III CZ 48/14)).

Przewodniczący zobowiązał odwołującą się do podpisania odwołania (odwołanie było już podpisane) oraz do wykazania, że osoba podpisująca się uprawniona jest do reprezentowania skarżącego. Skarżąca nie wykonała w terminie zobowiązania, w związku z czym Sąd Okręgowy zarządzeniem z dnia 20 lipca 2017 r. zwrócił odwołanie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego podniesiony przez spółkę zarzut naruszenia art. 68 § 2 k.p.c. zasługuje na uwzględnienie. Z treści wskazanego przepisu wynika bowiem, iż wykazanie umocowania przez przedstawiciela ustawowego i organy podmiotów niebędących osobami fizycznymi nie będzie wymagane, gdy stwierdzenie tego umocowania będzie możliwe samodzielnie przez sąd na podstawie wykazu lub innego rejestru, do którego sąd będzie miał dostęp drogą elektroniczną (m.in. KRS).

Wyłączenie zastosowania przepisu art. 68 § 1 k.p.c. w sytuacji, gdy stwierdzenie umocowania przez sąd jest możliwe na podstawie wykazu lub innego rejestru, do którego sąd ma dostęp drogą elektroniczną, a przedstawiciel ustawowy, organ, inna osoba wymieniona w art. 67 k.p.c. albo pełnomocnik procesowy powoła się jedynie na istniejące umocowanie, jest rozwiązaniem racjonalnym oraz zgodnym z zasadą ekonomii procesowej.

Mając na uwadze powyższe, bez wątplenia wskazać należy, że brak przedłożenia odpisu KRS odwołującej się spółki, zważywszy na jednoznaczność

i niepowodującą wątpliwości interpretacyjnych treść art. 68 § 2 k.p.c., w żadnym zakresie nie tamuje rozpoznania odwołania. Odwołanie zostało również podpisane. Dlatego też zarządzenie jego zwrotu na podstawie art. 130 k.p.c. było wadliwe. Skoro skarżąca wniosła odwołanie z zachowaniem wymagań wskazanych w przepisach art. 477⁸ k.p.c. i nast., to odwołanie to, jako skuteczne, winno zostać rozpoznane przez Sąd Okręgowy.

Sąd pierwszej instancji zwracając odwołanie uchybił obowiązkowi wynikającemu z art. 467 k.p.c. Stosownie do jego § 1 niezwłocznie po wniesieniu sprawy przewodniczący lub wyznaczony przez niego sędzia dokonuje jej wstępnego badania. Wstępne badanie sprawy polega na ustaleniu, czy pismo wszczynające postępowanie sądowe spełnia niezbędne wymagania, pozwalające nadać mu dalszy bieg, oraz na podjęciu czynności umożliwiających rozstrzygnięcie sprawy na pierwszym posiedzeniu (§2). Po wstępnym badaniu sprawy przewodniczący wzywa do usunięcia braków formalnych pisma tylko wówczas, gdy braki te nie dadzą się usunąć w toku czynności wyjaśniających (§ 3).

Mając powyższe na względzie, Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżone zarządzenie na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 w zw. z art. 398 k.p.c.

Odnosząc się do żądania skarżącej zasądzenia od organu rentowego na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, zauważyć należy, że niniejsze postanowienie Sądu Apelacyjnego nie stanowi orzeczenia kończącego sprawę w danej instancji. Takim orzeczeniem jest bowiem wyrok (postanowienie co do istoty sprawy w postępowaniu nieprocesowym) albo inne orzeczenie, które trwale zamyka drogę do wydania wyroku (por. m.in. uchwałę z dnia 24 stycznia 2007 r., III CZP 124/06, OSNC 2007/6 poz. 91 oraz postanowienie z dnia 24 kwietnia 2012 r., I CZ 32/12, niepubl.). Dopiero bowiem takie orzeczenie pozwala na prawidłowe ustalenie wyniku sprawy, który z kolei –

w myśl art. 98 § 1 k.p.c. – stanowi, co do zasady, podstawę rozstrzygnięcia

w przedmiocie kosztów. Ze względów wskazanych wyżej brak było podstaw do odpowiedniego – w myśl art. 397 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. – stosowania

w postępowaniu zażaleniowym przez Sąd Apelacyjny przepisu art. 108 § 1 k.p.c.

i orzekania o kosztach tego postępowania przed zakończeniem sprawy w całości w pierwszej instancji.

SSA Jolanta Hawryszko SSA Anna Polak SSO (del.) Gabriela Horodnicka

-Stelmaszczuk